

но-технічних засобів інформаційної підтримки прийняття рішень слідчим. До цих блоків мають входити такі складові: алгоритми допиту всіх передбачених чинним кримінальним процесуальним законодавством учасників кримінального провадження; алгоритми допиту в конфліктних ситуаціях; алгоритми викриття неправдивих показань; алгоритми спростування необгрунтованого посилання на алібі; алгоритми припинення обмови або самообмови; алгоритми актуалізації у пам'яті допитуваного забутих фактів; алгоритми допиту потерпілого з елементами віктимної поведінки; алгоритми встановлення психологічного контакту з допитуваним та інші.

Комп'ютерна програма являє собою формалізований запис алгоритмів та складається з набору символів, синтаксичних правил і семантичних визначень. При цьому, мова програмування, що використовується в обчислювальній техніці, не зовсім придатна для опису алгоритмів допиту, які мають певну специфіку. Тому розроблення чітко визначених (формалізованих) термінів є необхідною умовою створення алгоритмів допиту і ще одним спільним напрямом діяльності математиків-програмістів і криміналістів.

**В. О. Спасенко,**

аспірант кафедри адміністративного права  
Національного юридичного університету  
імені Ярослава Мудрого

## **ЕЛЕКТРОННЕ УРЯДУВАННЯ В ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ РЕЄСТРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ**

В умовах розвитку інформаційного суспільства й розбудови України як «електронної держави» виникає необхідність запровадження електронного урядування в діяльність органів виконавчої влади, що повною мірою стосується й Державної реєстраційної служби України. Відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні» від 13 грудня 2010 р., № 2250-р електронне урядування становить собою форму організації державного управління, яка сприяє підвищенню ефективності, відкритості і прозорості діяльності органів державної влади й органів місцевого самоврядування з використанням інформаційно-телекомунікаційних технологій для формування нового типу держави, орієнтованої на задоволення потреб громадян.

Зауважимо, що на законодавчому рівні питання, пов'язані із запровадженням електронного урядування в діяльність органів виконавчої влади, регулюються низкою нормативно-правових актів, серед яких – закони України «Про електронні документи та електронний документообіг» від 22 травня 2003 р. за № 851-IV,

«Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки» від 9 січня 2007 р. за № 537-V, «Про доступ до публічної інформації» від 13 січня 2011 р. за № 2939-VI, укази Президента України «Про заходи щодо розвитку національної складової глобальної інформаційної мережі Інтернет та забезпечення широкого доступу до цієї мережі в Україні» від 31 липня 2000 р. за № 928/2000, «Про першочергові завдання щодо впровадження новітніх інформаційних технологій» від 20 жовтня 2005 р. за № 1497/2005, постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок оприлюднення у мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади» від 4 січня 2002 р. за № 3, «Про затвердження Типового порядку здійснення електронного документообігу в органах виконавчої влади» від 28 жовтня 2004 р. за № 1453 та ін.

Вимоги щодо інформаційного забезпечення веб-сайтів органів виконавчої влади встановлено наказом Державного комітету інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України та Державного комітету зв'язку та інформатизації України «Про затвердження Порядку інформаційного наповнення та технічного забезпечення Єдиного веб-порталу органів виконавчої влади та Порядку функціонування веб-сайтів органів виконавчої влади» від 25 листопада 2002 р., № 327/225.

Закон України «Про доступ до публічної інформації» від 13 січня 2011 р., № 2939-VI передбачає, що доступ до інформації забезпечується, зокрема, шляхом систематичного й оперативного оприлюднення інформації на офіційних веб-сайтах у мережі Інтернет. У цьому аспекті привертає увагу міркування Ю. Тищенко, що висвітлення діяльності органів влади на інтернет-сторінках – це лише невелика частина від загальної кількості системних заходів у площині інформатизації процесів діяльності органів державної влади, а особливо в контексті задоволення потреб громадян стосовно інформації й отримання сервісних послуг.

Проте на практиці, як слушно зазначає М. С. Демкова, органи виконавчої влади не завжди повністю виконують вимогу щодо оприлюднення інформації про свою діяльність, у тому числі через мережу Інтернет. Не всі внутрішньовідомчі акти публікуються в офіційних виданнях, а тому ці органи стають подібними до власників інформації, які на свій розсуд приймають рішення про надання або відмову в її наданні. Достовірна й повна інформація про внутрішню структуру будь-якого державного органу, про витрати на його діяльність, про закріплене за ним майно практично недоступні для пересічних громадян.

Аналіз інтернет-сторінки Державної реєстраційної служби України демонструє як позитивні, так і негативні моменти. Безперечно, позитивним є те, що на сайті висвітлюються основні питання функціонування Укрдержреєстру, у тому числі правові засади й напрямки діяльності, його структура, а також розміщується інформація про керівників та їх контакти. Окремо на офіційному веб-сайті містяться «Прес-центр» і «Громадська приймальня» Укрдержреєстру. Крім того,

працює гаряча телефонна лінія й консультування стосовно державної реєстрації речових прав на нерухоме майно за допомогою skure. Важливим є також «Доступ до публічної інформації», де можна знайти форму запитів на інформацію й порядок їх складення та подання, перелік відомостей, що становлять службову інформацію, інші питання доступу до публічної інформації.

Незважаючи на позитивні моменти, недоліки все ж таки мають місце. На сьогодні існує потреба в розширенні переліку адміністративних послуг, які можна отримати в он-лайн режимі, що є пріоритетним напрямком втілення електронного урядування в діяльність Державної реєстраційної служби України.

Ще одним негативним моментом є те, що на офіційному веб-сайті Державної реєстраційної служби України оприлюднюються не всі відомчі акти, які регулюють функціонування тих чи інших структурних підрозділів. Такий стан розвитку електронного урядування не відповідає практиці зарубіжних країн. Наприклад, у США, де рівень інформатизації суспільних відносин є надзвичайно високий, на сайті Regulations.gov кожен громадянин може не тільки ознайомитися з проектом відомчого нормативного акта, а й прокоментувати його й висловити свої зауваження.

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що на сьогодні зроблено важливі кроки на шляху впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у діяльність центральних органів виконавчої влади, до яких належить і Державна реєстраційна служба України. Подальша реалізація концепції електронного урядування сприятиме підвищенню якості надання адміністративних послуг цією службою і забезпечить відкритість і прозорість її діяльності.

**К. О. Стадник,**

аспірант кафедри господарського права  
Національного юридичного університету  
імені Ярослава Мудрого

## **ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОЦЕСІВ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНЦЕНТРАЦІЇ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ**

Завданням кожної цивілізованої країни є проведення державного регулювання конкурентних відносин з метою забезпечення економічної конкуренції. Розвиток господарського-правового механізму України спрямований на забезпечення стабільного функціонування національної економіки, підтримання необхідного рівня конкурентоспроможності, створення виробничої основи життєдіяльності українського народу, удосконалення інноваційної доктрини тощо.